

1 Oktyabr Beynəlxalq Ahıllar Günüdür

Ömür yolu Ahıllar evindən keçənlər...

İndi onlara dövlət sahib çıxır

İnsan ömrü də fəsilər kimidir, yazı da var, qışı da...
Amma ömür də fəsilər kimi hər dövəmdə həmişə maraqlıdır...
Fəsilər kimi, ömrü də yerli-yataqlı, gərəyində yaşayanlar var, onun vaxtını, vədəsini qarışdırırlar da...
Elə bizim də bu dəfə təşrif buyurduğumuz məkanda həyatın hər üzünü görmüş, ağrı-acısını dadmış, taleyindən razı və narazı olan insanlar yaşayır. Dərdləri də fərqlidir, baxışları, duruşları da. Həyat hekayələri də bir-birinə bənzəmir. Amma hamısını bir isti yuva, bir təmənnaş qayğı və məhəbbət, bir xeyirxah güvənc birləşdirir...
Ahıllar evindəyik...

Hər bir ahıl ayrıca otaq, tibbi yardım və geyimlə təmin olunur

Əmək və Əhəlinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyinin tabeliyində Sosial Xidmətlər Agentliyinin nəzdində olan Ahıl şəxsləri üçün sosial xidmət müəssisəsinin beşmərtəbəli binasında hazırda 215 sakin məskunlaşıb ki, onların 40-ı yataq xəstəsidir. Yeri gəlmişkən, xidmət müəssisəsinə yalnız 70 yaşından yuxarı ahıllar qəbul edilir.

Bizi müəssisə, sakinlər, işçi heyəti ilə tanış edən müəssisənin direktoru Samirə Mehdiyeva bildirir ki, hər bir ahıl ayrıca otaq, tibbi yardım və geyimlə təmin olunur. Kitabxana, ahılların özünüməşğulluğu, müəyyən əl işləri hazırlamaları üçün emalatxanalar, idman zalı onların istifadəsindədir. Müəssisənin sakinləri bağda əkdikləri güllərə, ağacalara qulluq edirlər, geniş, səliqəli həyətdə gəzintiye çıxırlar, trenajorlardan istifadə edirlər. Onlar meydanaçada futbol oynayıb, söhbətgahlarda nərd, şahmat yarışları keçirib fəal həyat tərzini sürürlər.

Mərkəzdə ahılların qidalanmasına da xüsusi diqqət yetirilir. Yeməklər hazır şəkildə gündə 3 dəfə olmaqla müəssisəyə gətirilir. Ahılların hər biri təqaüd alır və istədikləri vaxt mağazaya gedib, ürəkləri istəyənə ala bilər. Çox zaman heç istəmədiyi üçün bundan heç istifadə də etmirlər.

Heydər Əliyev Fondu ahıllar üçün müxtəlif tədbirlər, aksiyalar keçirir

Mərkəzdə yaşayan ahılların asudə vaxtlarının səmərəli

keçməsi, darıxmamaları, ən əsası da özlərini cəmiyyətdən təcrid olunmuş hiss etməmələri üçün müxtəlif tədbirlər, gəzintilər, əyləncələr təşkil edilir. Sakinlərə əspazlıq, toxuma və tikiş kursları, yoqa dərsləri, müxtəlif peşə təlimləri keçirilir.

Samirə Mehdiyevanın sözlərinə görə, sakinlər dövlət qayğısını daim hiss edirlər. Birinci vitse-prezident, Heydər Əliyev Fondunun prezidenti Mehriban xanım Əliyeva və Heydər Əliyev Fondunun vitse-prezidenti Leyla xanım Əliyeva tərəfindən həyata keçirilən humanist layihələr ahıl vətəndaşları da əhatə edir. Fondun dəstəyi ilə ahıllara xidmət edən müxtəlif aksiyalar keçirilir. Leyla xanım Əliyeva tez-tez Ahıllar evinə gəlir, buranın sakinləri ilə görüşür, hər birini ayrı-ayrı tanıyır, onları dinləyir. Bu, insanlara çox böyük mənəvi dəstək

olur, onlarda sevinc, fərəh hissi yaradır.

Bu yaxınlarda maraqlı bir təşəbbüs də gerçəkləşdirilib. Əmək və Əhəlinin Sosial Müdafiəsi Nazirliyinin tabeliyində Sosial Xidmətlər Agentliyinin 1 saylı Uşaq evi sosial xidmət müəssisəsinin sakinlərindən 7 nəfər uşaq bu il birinci sinfə gedib. Uşaq evinin bu azyaşlı sakinlərini sosial xidmət müəssisəsində yaşayan ahıllar müşayiət edərək məktəbə aparıblar. Bu, valideyn, nənə-baba qayğısından məhrum olan uşaqlara təsəvvüredilməz hədiyyə olub. Həmin gün nəvə, övlad həsrəti çəkən ahıllar üçün unudulmaz ana çevrilib.

Ahıllar evinin fəalları

Ahıllar evində ilk həmsəhbətimiz müəssisənin sakinlərindən Həbib Qənbərov oldu. 76 yaşlı Həbib kişi 18 ildir ki, burada yaşayır. Beş övladı olsa

üzvlərindən biri mərkəzin bəlkə də ən fəal 78 yaşlı Valide Həsənovadır. O, 800-ə yaxın iştirakçı arasında ən yaşlı gimnast mükafatı ilə təltif edilib.

İki oğlu olan Valide xanım deyir ki, övladları Rusiyada yaşayırlar: "Mütəmadi əlaqə saxlayırlar. Deyirlər, gəl yanıma, bizimlə yaşa. Mən ildə bir neçə dəfə gedib onları görsəm də, Vətənimdən kənar qala bilmirəm. Üstəlik, burada hər nazımız çökür, yaşadılarla vaxt keçirirəm, sağlamlığım da qaydasındadır".

Ahıllar evində sakinlərin sayı qədər həyat hekayələri də var. 80 yaşlı haqlamış Xanlar Cəmiyev artıq altı ildir mərkəzdə yaşayır. Birinci Qarabağ müharibəsində təcili yardım sürücüsü işləyib: "Füzuli, Şuşa, Laçında xidmət edirdim. O qədr faciələrin şahidi oldum, o qədər cavan əsgərlərin nəşini qucağımda apardım. Həyat yoldaşım rəhmətə gedəndən sonra bura gəldim. Çoxları dedilər ki, 4 övladın var, ayıbdır getmə. Dedim mən heç kimə yük ola bilmərəm, üzühörmətli getmə yaxşıdır". Xanlar dayının adaşı olan nəvəsi ən böyük qürur səbəbidir. O, Zəfər müharibəsində iştirak edib, medala layiq görülüb.

Sakitliyi, təkniyi ilə hər kəsdən seçilən Gülarə Axundovanın 83 yaş var. Həkim ailəsində doğulub, övladı yoxdur. Bir bacısı olub, o, dünyasını dəyişəndən sonra isə tək yaşamaqdan qorxaraq dövlətə sığınmış. Uzun illər Elmlər Akademiyasında işləyən Gülarə xanım deyir ki, onun üçün burada ən böyük üstünlüklərdən biri internətə sərbəst çıxışın, hər kəsin mobil telefonunun olmasıdır. Buna görə də dünyanın hər yerindən xəbəri olur, məlumatlı qalır.

Onlar daha çox depressiyadan əziyyət çəkirlər

Ahıl şəxsləri üçün sosial xidmət müəssisəsində yaşayanların səhhəti daim nəzarətdə saxlanılır, sağlamlıqlarına qayğı göstərilir. Mərkəzdə ilk tibbi yardımın göstərilməsi üçün lazımı imkanlar var. Eyni zamanda dövlət dəstəyi ilə müraciət etdikləri bütün xəstəxanalardan yüksək diqqət görrülər. Müəssisəyə işçilər xüsusi diqqətlə seçilir. Onlar tibbi, psixoloji testlərdən keçəndən sonra işə götürürlər.

Tibb bacısı Firuzə Eyvazova deyir ki, işinin mahiyyəti həkimin təyinatlarını yerinə yetirmək, hər səhər ümumi yoxlanış etmək, gündə bir neçə dəfə təzyiqlərini ölçməkdən ibarətdir. Sakinlər yaşlı olduğu üçün daha çox ürək-damar və xroniki xəstəliklərdən əziyyət çəkirlər. Sosial xidmətçilər də tibb bacısına kömək edirlər.

Mərkəzdə psixoloq Nərimnə Əsədzadənin də üzərinə çox iş düşür. Ahıllar daha çox depressiyadan əziyyət çəkir, özlərini lazımsız, atılmış hiss edirlər. Buna görə də onlarla mütəmadi olaraq fərdi və qrup şəklində söhbətlər aparılır, öz yaşlıları ilə ümumi dil tapması, mərkəzə adaptasiya prosesinin rahat keçməsi üçün psixoloji dəstək göstərilir. Psixoloji terapiyalar yalnız sakinlərlə deyil, həm də işçilərlə aparılır.

Psixoloqun qeyd etdiyi bir məqam xüsusilə diqqəti çəkdi. Belə ki, müəssisəyə yerləşdirilən ahılların demək olar ki, hamısının qısa bir müddətdən sonra əhvalı düzəlir, sağlamlıqları bərpa olunur. Nərimnə xanım bunu ahılların müəssisəyə yerləşdirildikdən sonra artıq gələcəklə bağlı qayğılarının olmaması ilə izah edir. Bu göstərici mərkəzdə humanistlik, insanlıq, inkişaf səviyyəsinin təyini üçün əsas meyardır.

Ülkər XASPOLADOVA,
İlham BABAYEV (foto),
"Azərbaycan"

